

hvilken Betydning det har, og, hvis det bliver Tilfældet, saa troer jeg, som sagt, ogsaa, at den nye Lov vil blive benyttet.

Der er endnu et Par Bemærkninger, som jeg vil tillade mig at fremsætte ved Lovforslaget. Naar der for det Første efter dets § 7, 2det Stykke, skal, om jeg saa maa udtrykke mig, betales en Mulct, fordi man ikke har været istand til at betale det bestemte Indskud til den bestemte Tid, saa troer jeg, at denne Bestemmelse er uheldig. Dersom den nye Lov skal faae den Virkning, som tilsigtes, maa Indbetalingen af Indskudene kunne skee efter Hvers Leilighed ugentligt eller maanedligt osv., med en saadan Størrelse, som passer efter den Vedkommendes Evne. Ellers vil Loven neppe blive benyttet i den Grad, som man iøvrigt kunde vente. Enhver veed jo, at Fortjenesten for Arbejderclassen er yderst forskjellig paa de forskjellige Tider af Aaret og igjen yderst forskjellig i de forskjellige Aar, og det vil vistnok derfor være i de Vedkommendes velforstaaede Interesse, dersom det nævnte Punkt kunde ordnes paa den af mig antydede Maade. Jeg troer ganske bestemt, at det er noget af det, som allermeest vil styrke Indretningen. — Dernæst skal jeg med Hensyn til Bestemmelsen i § 13 om, at der i de Communer, hvor det findes hensigtsmæssigt, skal være et Medlem i Communen, som skal modtage Indbetalinger o. s. v. for Anstalten, og som skal vælges af Communalbestyrelsen under Godkjendelse af Anstaltens Directeur, bemærke, at det forekommer mig at ville være heldigere, hvis det ligesom blev slaaet fast strax, at der skulde være et saadant Medlem i enhver Commune. Dette er Noget, som jeg troer, at Communerne ikke vilde see umildt til, thi det ligger i alle Communers velforstaaede Interesse, at en saadan Anstalt kommer istand og trives, og det vil derhos ikke blive til videre Beføstning for Communen, thi jeg er overbevist om, at enhver Commune vil kunne faae det Arbejde, som Communen i dette Anliggende kan blive anmodet om at overtage, udført for de i § 13 nævnte

3 pCt., det vil da sige for Landets Vedkommende; hvorledes Forholdet vil stille sig i Kjøbstæderne, vil jeg ikke udtale mig om, da jeg ikke kjenner Forholdene der i saa Henseende; for Landets Vedkommende vil derimod, som sagt, det Arbejde, der kan være forbundet med at modtage Bidragene til Anstalten og udbetale Livrenterne o. s. v. for den, kunne faaes udført for de 3 pCt. Der vil jo nemlig ikke kunne blive Tale om at benytte særskilte Localer dertil, thi Enhver, der af Sogneforstanderskabet bliver anmodet om at paatage sig dette Hverv, vil altid have det fornødne Locale i sin Bopæl, hvor han kan lade de Vedkommende møde; han behøver altsaa ikke at leie noget Locale dertil, og Beføstningen derved falder selvfølgelig bort. Jeg skal paany gjentage, at Lovforslaget vil kunde udrette meget Godt; naar man blot kan være saa heldig at faae det saaledes gennemført, at Folk med Lethed kunne komme tilbunds i det og see, hvad det gaaer ud paa.

Forøvrigt faldt der en Bemærkning fra den ærede 1ste Landstingsmand for 9de Kred (N. Rasmussen), til hvilken jeg ikke kan tie aldeles stille, nemlig den, at Udsigten, som det tvungne Fattigvæsen giver den lavere stillede Arbejderklasse til Ophold i Fremtiden, skulde afholde denne fra at indtræde i en Forsikringsanstalt som den foreslaaede. Denne Udtalelse kan jeg ikke lade gaae upaatakt hen; den maa jeg udtale mig imod. Efter den Kundskab, som jeg har til den vedkommende Klasse af Befolkningen, som jeg selv maa henregne mig til, i hvilken jeg er født og opdragen, og som jeg altid har tilhørt, maa jeg paastaae, at der er ligesaa stor Selvstændighedsfølelse tilstede hos denne Klasse af Befolkningen, som der er tilstede hos de høitstillede Eiendomsbesiddere. Dette tør jeg bestemt udtale overfor det ærede Medlems Paastand. — Hermed skal jeg slutte.

Sonne: Jeg har været saa glad ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, som imødekommer en Tanke, som jeg har grundet paa i flere Aar, og jeg er saa taknemmelig imod den høit-